

С Ъ Я Ч Ъ

Рано срѣдъ полето
Младъ сѣячъ застана,
Прекръсти се кротко
И да сѣй захвана.

Тя ще го притопли
Въ пазви кадифени,
Скоро ще поникнатъ
Стръкчета зелени.

Съ пълна шепа хвърля
Той зърната златни,
Жадно ги поематъ
Ниви благодатни.

Ще крепи надежда
Крехката тревица,
Нѣжно ще я гали
И пои съ росица.

— Редомъ на широко
Сѣй, сѣячо, семе,
Че въ земята влажна
Плодна сила дрѣме.

Нивата ще цѣвне,
Ще класи, ще зрѣе,
Катъ море пѣнливо
Ще се залюлѣ...

Трудъ те чака днеска,
Работа усилна,
Но ще бжде лѣтосъ
Жетвата обилна.

Емануилъ п. Димитровъ

Съ тая книжка изпращаме „Слънчице“ брой 1.

Редактори: ЕЛИНЪ ПЕЛИНЪ и АЛЕКСАНДЪРЪ СПАСОВЪ
Редакция и администрация ул. „Бачо Киро“ № 15.